

מסורת הש"ס

(א) בערך ערך גור פירוש
נכון ומרווח על כרחא וזו,
(ב) לקמן [פסד.] קמת, (ג) נשיל
ומס ריניו רש"י, (ד) נשיל
וינפא, רש"י, (ה) נשיל
רז יוסף, (ו) נדפירי ליחא
כל דבר, וזו חכר גורם
דלכל דבר, והמהרש"א
גורם: דלדבר שאנו,

גליון הש"ס

רשכ"ם ד"ה תנו חלק ב"י
וקי"ל בסמיכות דרשם ל"ן
תנא. משמע דההיא פתחא
כרכנ דקומיטוס ותמיה י' הא
אדרנא לרכנ דקומיטוס לא
יזן ז' כלל רק המעט
דהמ"ה ואפילו דההיא פתחא
פ"ל חלק הא שזרז ח"א
מנכנס וקומיטוס פלג כזה
ז"כ ח"א דהיא מהיא דד"ק
דקי"ל כקומיטוס כזה הא
פלגמיה דהא בענין אחר
ז"ל

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

דירטא. היא הפליה הפליזונה
שפל גג הכית (לעסן קחח).

המוכר את הבית פרק רביעי בבא בתרא

ולא את השדה עד שיהא בו ט' קצין לוח וט' קצין לוח. פסיקא משמע
ממנו מחמתו ממה המועט מן המרובה: **אי אמר ליה ואלין מזרעא.**
מזרעא מורס ארעא דמינה פלגא מזרעא פלוגי וכן הולך וחושב כל
המזרעים והלכך האי ואלין מזרעא יחזור לשון הוא לייסוס כמו ולקמן

בשמיטתן נמי חזקה יסור לזון טובא
 לייפות חזק וה"ק אבי לעיל (כג:) מאי שגא
 ויהי ותמי שני חלקי הלל אין חילוק
 בין פלגה לפסיקא אלא זימנין אמרין
 בתרביייהו פלגה בין פלגה בין פסיקא
 היכא דלמחר הויאן מזרנהו זימנין (ה)
 שפיעטא קניי אכלא דלא אמר דכל
 במזרנהא: **פיעטא**, שרבי מרע או כל
 המחתק נכסיו על פיו שאמר פלוגי
 חילוק נכסיו פלגה שקיל: **טו חלק**
לפלוגי בנכסי הוא. מי אמרין שקיל
 חלק לזון חלקה הוה ופלגה שקיל
 או חלק הראוי לזון קאמר וזדעת
 דיד חלוי הדבר לשער בממה היו חלק
 הראוי לזון (פדק ז' ה"ה) כאומר מן חלק
 לפלוגי בנכסי ירש עם הבנים איכא
 למימר הכא מיירי כגון דלית ליה בני
 ואש: **דלית** ליה וירשין בעמלתא לא
 חלק דעמיס לירושין אמרין ותלק
 הראוי לזון או חלי נכסין קאמר ח"י
 הכא מיירי כגון דלמחר מן חלק פלוגי
 בני בנכסי והשאר נחמיס לפלוגי ח"י
 חלק למימר דלא הוה שמעי להו הך
 ברייתא דאי הוה שמעי להו הוה מייתי
 לה בבית המדרש ואיכא למימר דבגן
 דההוא הוה חזקתא דמזרנהו זימנין

היא פלגי עליה דסומכוס אי גמי שמיעא להו ולא הוה סבירא להו משום דפלגי סומכוס עלה דנקטין *וישמא לן בסומכוס דאמר ממון החוטל בספק חזקין דספסל לן חנא כוונתו בפרק שור שנה (ארכעא ובפרק שור שנה) את הפרה (ביק דף מו:). **בבב.** של מים מוטכוס. ופסח דמוקמי לה בבבוס של יין ולא היבוס: **סומכוס** אומר אין פסח מריב. סומכוס לעצמיה ודאמר בפרק שור שנה את הפרה חזי מני לפרה ורבעי וילד ומוקמינן לה סומכוס אומר אין פסח מריב. סומכוס לעצמיה ודאמר בפרק

[illegible]

סג.

ואין פחות טריבון. דמסקפס לן אי רוצה לומר חזי מל כל שהוא ואת־
ומה מתנה היא דכל שהוא וי"ל דטמן רביעיית הלוג או יותר אבל
הגמרא אינו חושש להזכיר זה פסק רבינו שמואל (ב) בשמעמן דכל
דאליס גבר דהלכה קאומסין וגראה דאין הלכה קאומסין כמו שפירשתי

בצוהת הקמים (לעיל דף לה.) וי"ד
ומה: **על מנת שמעשר ראשון**
ש"י כו'. צוהת הגזית (קדושין ו)
המעשר ענין הגזית (קדושין ו)
דקאמר מקום המעשר שזיר והוי
מעשר שלו לגמרי אלא שמכר לו כח
זה שיוכל לעשר את חלקו:
ואמאי וי"ד ומה אין אדם מקנה דבר
שלא בא לעיניו. [לא]
היה מצי לשנוי ר"מ היא דכי אמר
ר"מ כגון פירות דקל דענדי דלא
שדקל בעולם ואפירות גדלים מחליטין
אלה הלא כן יימר דהרש חרע ליה
ואפילו חרש חרע שמא לא הגדל
התבואה הנקדשין בפרק האומר
בקדושין (דף סב:) אמר רבה לא אמר
ר"א כן עיקר אלא בשעת שגבר עדין
הזרעין קאת אכל אגס שהן עדיין
קטנים לא (יורבא) אמר אפי' חגס
מ"מ מרזייהו מודו דהיכא דאין יכירם
כלל ולא יאוו חזו לפרקע דלא קני
ורבינו יצחק פטר דלא מצי מוקי לה כ"י
מאיר דלפיו ר"מ מודה דכל' דבר
שאין בעולם דלא קנה דהמזכיר
פרק קמא דגיטין (דף יג:) והכא קמי
ואם אמר לו ולגביי מת נותן לגביי

[illegible]

מספקין ליה אי פלגא קאמר או חלק בעלמא משהו קאמר בגין
זי יאמר משום דלילו הוה מספקאן קי דכאי יתכן אס נפך לו פלגא אז
ומתן המוטל בכסף חולקין דהא פלגא נהי מוטלת בכסף אס יאבה
וספקא קל אי יאבי פלגא או רביעית הלוג דלא יטול פחות מרביע.
לחיות לקדירה לטפיה בקיזין היו בשיעורין הללו כמה נריך לכל
החלק חולקין: **להביא אין פחות משמונה**. כלומר אס אחר מני חלקי
הלאה לטקס שדמיו (י): **אין פחות משמונה**. כבוד משום דמני
רביע הבור או משהו קאמר הלך יס לו חצי רביע דהיינו אחד
כבוד לתקן מאכלו: **אין פחות מי"ב**. דהיינו רביע שיעור הראוי
לפית. כלי קטן שמתח בן גני אדם והאי שיעורא זוערן מכולה.
או לתקן שיה פרוטה קאמר ומתן המוטל בכסף חולקין וזית
דנא דנא דעמי לרביע אין פחות משמונה דהיינו חצי שיעור למלי
חא דמילתא נקט דדרך בן לוי המוכר שדות לישראל להשתנות כך
דכלל הדי הכי יאבי האי לוקא להאי משער ולו או לאחור
חצירו וזמר לו חצי מנה המשער של היו חולקין בכל מי שארצה
אדם לקמן דיין דלוי אדם קונה דבר שלא נא לעולם שויר שיר
דוכותו של לוי אינו יכול למכור לאחר ויכיר מוכח לקמן: **יפן לבניו**
יפן דמשום ימור לשון הוא דלמחרין לקמן דשייר מקום משער שר
דמשמכרה לאחר פקע ליה מקום המשער ששיר לעלמו ודשמו
לוקא שפ זכר חסילי מתקום משער אוה הדין לזה הלוקא דלשון
ד"מ משער זה עדיין עמיד למערה התבואה שיארה ממנו אף ליחשר
לזה הוא שיחשבים התנאי דלוי אדם ממהה פק חסם לדעתן בן מכר
שאמר לו שדה של יא מוכר כל דאריסות ע"מ שחולט ט' מלקים
שמשער דלשון של כ' ואזי דמפרשים דיימור לשון דע"מ קא דייק
העמיד שיטת שמועה זו כן ובפ' מי שמת (לקמן דף קמח). אחר"כ דאס
אין המשער שיר מקום משער הלכך לאו בלשון דע"מ חליף מילתא לא
אמר ר' ל ואס אריסות. ברייתא או דלשמעיתין דכל חנאי שאינו לא
אמר שמשערן ההוכר בים לחצירו ואמר לו ע"מ הדיוטעה העליונה
נפן (נפיל סף). דלוינו מכר עס הבית ומתנאי זה אינו מוטיל דכלל הכי נמי
מתנות הלכך דיוטע העליונה שלו להולאת זיזין כנגד רשותו של לוקא
נר להולאת זיזין ואלילא דרב זינד כדלמחרין בפרק מי שמת (לקמן דף קמח):

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

(א) פי' בערוך ערך כד א

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones